

Левітан Ісаак Ілліч

Презентацію підготували Андрій
Шкільний

та

Скиба Кирил

Біографія

Автопортрет художника

- . У Москві Ілля Абрамович перебував у копіювальних уроках, але при цьому з увагою ставився до душевних устремлінь підлітків і не заперечував, коли спочатку старший син, Адольф (Авель), а потім і молодший, Ісаак, захотіли навчатися живопису. Так брати опинилися в Московському училищі живопису, скульптури і архітектури. Ісаак вступив до училища зовсім юним — в 1873 році.
- З цього часу ми можемо простежити його життя досить докладно — завдяки численним спогадам про нього. Про дитинство ж художника, взагалі кажучи, відомо небагато — він не любив згадувати про нього, а листи, з яких ми могли б почерпнути докладніші відомості, були знищені з волі Левітана після його смерті.

□ Московське училище живопису, скульптури і зодчества в ті роки явним чином протистояло Петербурзькій Академії мистецтв з її прихильністю до класицизму і академізму. Серед найулюбленіших викладачів училища числилися видні передвижники — зокрема, А. Саврасов, в пейзажній майстерні якого займався з 1874 року Левітан. Саврасов виділяв Левітана, бачив у ньому величезне дарування. І це при тому, що однокласникам Левітана були К. Коровін, М. Нестеров, А. Архипов, А. Головін та ін — Художники, чийі імена склали цілу епоху в історії російського образотворчого мистецтва. Саврасова довелося піти з училища — він страждав алкоголізмом, і з осені 1882 Левітан займався у нового викладача — В. Поленова,

Сонячний день, 1876

Московське училище живопису, скульптури і зодчества в ті роки явним чином протистояло Петербурзькій Академії мистецтв з її прихильністю до класицизму і академізму. Серед найулюбленіших викладачів училища числилися видні передвижники — зокрема, А. Саврасов, в пейзажній майстерні якого займався з 1874 року Левітан. Саврасов виділяв Левітана, бачив у ньому величезне дарування. І це при тому, що однокласникам Левітана були К. Коровін, М. Нестеров, А. Архипов, А. Головін та ін — Художники, чиї імена склали цілу епоху в історії російського образотворчого мистецтва. Підмосковна природа зачарувала Левітана, він працював без усталю. Взагалі, Підмосков'я, мабуть, слід назвати першим коханням художника. Два щасливих літа (1875-76 рр..) Він провів у Бабкіно, поблизу від Нового Єрусалиму. Там, в Бабкіно, жило сімейство Чехових. Микола Чехов був однокласником Левітана по училищу,

Осінній пейзаж, 1880

Для тільки що відкритої Приватної опери знаменитого мецената Левітан виконав кілька декорацій Даргомижського. Втім, остаточно своїм у абрамцевському гуртку художник не став, та й театральна робота його, природженого станковіста, не захопила. Але зароблені гроші дозволили Левітаном здійснити в 1886 році перше далеку подорож — до Криму. До цього Левітан писав тільки в Підмосков'ї. Після цієї поїздки в його живопису з'явилися нові фарби.

1887-й, рік виявився рубіжним у долі живописця. Він вперше зустрівся з Волгою, що стала величезною темою його творчості. Чотири літа поспіль він провів на великій російській річці. Їздив він на Волгу не один, а з С. П. Кувшінніковою, художницею, музиканткою, актрисою і просто оригінальною, досить екстравагантною жінкою, чий московський салон відвідували багато

Березовий гай, 1885-1889

Тим часом слава Левітана росла. Його картини справно купував П. Третьяков, в 1891 році він став членом Товариства пересувних виставок, в 1897 році — членом мюнхенського Сецессіона, в 1898 році — академіком живопису і викладачем рідного Училища живопису, скульптури і архітектури. У 1890-ті роки він здійснив декілька подорожей по Європі. Левітан пильно стежив за новітніми художніми течіями, на схилі років зблизився з новонародженим «Світом мистецтва» і з його лідерами С. Дягілєвим і А. Бенуа. Але життя вже не залишалося. Він хворів все сильніше, серце відмовлялося служити. У Левітана відбулось розширення аорти. 22 липня (4 серпня за новим стилем) 1900 року Левітан помер.

Міст. Савинська слобода

Золота осінь, 1895

Бере
зень,
1895

И. И. Шишкин

Владімірка, 1892

Тиша, 1898

Вечір
ні
звони,
1892

